

JEDNODUCHÁ SCHÉMA OBRÁTENIA

Ježišovo ohlasovanie jednou vetou – realita a reakcia – podmienky a dôsledky

Ježišovo ohlasovanie zhrnul Marek evanjelista do jedinej hutnej správy: „*Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu.*“ (Mk 1,15 SSV). Kajajte sa – gr. *metanoiete*, zmeňte úplne svoje doterajšie myslenie ako výsledok zistenia, že bolo úplne nesprávne, zlé, poblúdené. Dôvodom je, že sa blíži Božie kráľovstvo, gr. *basileia tu theu*, v najvlastnejšom zmysle ani nie kráľovstvo ako inštitúcia, ale skôr sama kráľovská moc a kráľova vláda ako taká. Skúsme si to rozmeniť na drobné:

BOŽIE KRÁĽOVSTVO – je ním sám Boh. Blažená Trojica, v ktorej sa Božia vôľa uskutočňuje úplne dokonalo, bez najmenej chybičky. Výsledkom je Rodina Boha. Áno, Trojica je Rodina s veľkým „R“ a každá pozemská rodina je len odrazom a napodobeninou tejto Rodiny Boha – ako vo vzťahu k otcom naznačuje Pavol, keď podotkne: „*zohýnam kolená pred Otcom,* ¹⁵ *od ktorého má meno každé otcovstvo na nebi i na zemi*“ (Ef 3,14-15 SSV).

Táto Rodina Boha je nekonečne blažená sama v sebe (KKC 1) práve pre to, čím je. Je to dokonalá rodina, v ktorej vládne dokonalá nesebecká láska, dokonalé porozumenie, v ktorej každá z osôb sa úplne celá, dokonalo, v radosi a bezvýhradne daruje ostatným osobám, nie z donútenia, ale z čirej radosi a rozkoše darovania sa. A súčasne je rovnako prijímaná, rovnako obdarovávaná ostatnými osobami Trojice vo večnej slávnosti Lásky. Je to rodina svätá, pretože v nej niet žiadneho seectva a preto ani žiadneho zla, žiadneho strachu. Je dokonalá a miluje dokonalosť, opravdivú veľkosť a opravdivú krásu, ktorá je ozdobou lásky a nie nechutným sebeckým súperením, či dokonca nepriateľstvom. Vďaka tomu žije dokonalú jednotu, v ktorej jednotlivci (osoby Otca, Syna a Duchu) nezanikajú, ani sa nerozplývajú v nejakej „kolektívnosti“, či „uniformite“; ale ani ich dokonalá samostatnosť, zvrchovanosť a nezávislosť osôb (porov. Jn 10,18; Mt 26,53) nijako neničí, nenaruša dokonalú jednotu lásky. Navyše, táto Rodina je večná. Jestvuje od večnosti, bude jestvovať naveky, mimo času, v jedinom večnom okamihu dokonalej blaženosti jednoty lásky. Nepotrebuje žiadne vonkajšie veci, ani jedlo, ani pitie, ani niekoho, kto by ju zabával, či miesto, kde by si vytvorila bývanie, je dokonalou sama v sebe a čokoľvek mimo nej – aj keby to nám, ľuďom, pripadalo nesmierne vzrušujúce a žiaduce – je pre ňu iba bezcennou a umárajúcou nudou...

POZVANIE – „*priblížil sa čas*“, gr. *kairos*, v gréčtine má príchut' presne určeného okamihu, v ktorom má čosi nastať, niečo sa udiat'. Tým „*niečím*“ je Božie pozvanie: Pod'te bývať ku mne! Staňte sa súčasťou mojej rodiny, aby ste mohli žiť jej blaženosť! Budeme navždy šťastne žiť spolu! Slovanami Katechizmu: „*Posledný cieľ celého Božieho poriadku spásy je, aby stvorenia vstúpili do dokonalej jednoty Najsvätejšej Trojice.*“ (KKC 260). To od nás vyžaduje:

POKÁNIE – čiže úplnú premenu života. Pretože Rodina Boha, Trojica, to nie je „*miesto*“, kam sa môžeme nasťahovať, veď už teraz v Bohu „*žijeme, hýbeme sa a sme*“ (Sk 17,28 SSV). Rodina Boha, to je *stav*, spôsob života tejto Rodiny, ktorý žijeme podľa Nej, s ňou a v Nej. Ak by sme sa nepripodobnili do hĺbky svojim myslením Trojici – až tak do hĺbky, že už vôbec nemusíme uvažovať, čo by sme mali a čo nemali urobiť,

môžeme sa voľne nechať viesť hnutiami srdca a srdce nás neomylné bude viesť k už len k Božím veciam, pretože už samo srdce (= myslenia, sama podstata našej osobnosti) je Božie – tak by sme dopadli podobne, ako opisuje spisovateľ Orson Scott Card (spojenie „dobrý ľudia“ si nahrad'te slovom „Trojica“): „*(Dobrý ľudia) odpustia tvoje slabosti. Radi ťa privítajú vo svojom kruhu. Ale ak sa k nim pridáš, nedokážeš porozumieť tomu, o čom sa medzi sebou rozprávajú. Nebudeš mať tú skúsenosť, ktorá ich spája dohromady. Ostaníš vydedencom – nie preto, že by tak chceli oni, ale preto, že ty si neprešiel tou cestou, ktorá by ťa mohla naučiť byť jedným z nich. Budeš sa cítiť, akoby ťa niekto vyhnal z krásnej záhrady, ale ten, kto ťa vyhnal, budeš ty sám. A predsa budeš za toto ďalej obviňovať ich, označovať ich za tých, ktorí ťa odsudzujú, ktorí nevedia odpúšťať, dokonca aj vtedy, ak to bude tvoja vlastná bolesť a zatrpknutosť, ktorá ťa odsúdi, tvoje pohrdanie ich čnosťami, ktoré ťa robí cudzincom v zemi, ktorá mohla byť tvojim domovom.*“

PODMIENKY METANOIE – učeníctvo. Úplná dôvera Bohu. Nechať sa Ním viesť. Kamkoľvek a kdekkoľvek. V úplne oddanosti a vydanosti Kristovi-Učiteľovi. V očakávaní nie pohodlného a príjemného „požehnaného života“, ako to niektorí označujú, ale tvrdého tréningu, ktorý bude zahŕňať agóniu úplného zomierania sebe pod mečom Božieho Slova („*Lebo živé je Božie slovo, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč; preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje myšlienky a úmysly srdca*“ (Hebr 4,12 SSV)) a v spaľujúcom Ohni Duchu Svätého („*ak Duchom umŕtvujete skutky tela, budete žiť*“ (Rim 8,13 SSV)) až kým úplne nezomriete naše staré „ja“ a my sa úplne nenarodíme odznova („*Musíte sa znova narodiť!*“ (Jn 3,7 SSV)) ako úplne nové stvorenie, stvorené podľa Boha („*obliecť si nového človeka, ktorý je stvorený podľa Boha v spravodlivosti a pravej svätosti*“ (Ef 4,24-25 SSV)).

MIESTO METANOIE – CIRKEV. Keďže sa učíme žiť v Bohu, ale aj vzájomne Boží Trojičný život jednoty, nedá sa to bez Cirkvi a mimo Cirkvi, kde aj reálne medzi sebou vytvárame Trojičné vzťahy a učíme sa byť aj navzájom rodinou podľa vzore Rodiny, Cirkvou na obraz Trojice: „*tak sa všeobecná Cirkev javí ako ľud zhromaždený jednotou Otca a Syna a Duchu Svätého*“ (KKC 810). To sa deje v malom spoločenstve, kde môžeme a dokážeme takéto intenzívne vzťahy jednoty lásky aj skutočne tvoriť a žiť, podľa slov Písma: „*Napokon budete všetci jednomyselní, súcinní, bratsky sa milujete!*“ (1 Pt 3,8 SSV)“ Ale rovnako je aj Cirkev miestom nášho „napojenia“ sa na samotnú Rodinu Trojice skrze Krista. V ňom sa Cirkev stáva nielen „rodinou na obraz Rodiny“, ale telom samého Krista a teda priamo súčasťou Rodiny Trojice! Deje sa tak vo farnosti (diecéze,...) práve sviatosťami, ako svedčí Písmo: „*Veď my všetci, či Židia alebo Gréci, či otroci alebo slobodní, boli sme v jednom Duchu pokrstení v jedno telo*“ (1 Kor 12,13 SSV) a „*my mnohí sme jedno telo, lebo všetci máme podiel na jednom chlebe*“ (1 Kor 10,17 SSV).

OBRÁTIŤ SA potom znamená prijať tento fakt a začať podľa neho žiť, verne, oddane, v každej chvíli najlepšie, ako dokážeme. Amen. Váš Inky